

thinget har sagt det, og fremlægger saa et Lovforslag i Overensstemmelse dermed. Naar Landsthinget har udtalt, at der ikke af Statens overflødige Midler maa tilfalde Kommunerne en Understøttelse, for at de kunne komme de Trængende til Hjælp under den stedfindende Arbejdsløshed, naar Landsthinget har erklæret sig derimod, saa er det tilstrækeligt; man taler vel med deltagende Ord om Arbejdsløsheden og Nøden, men man gjør ikke Noget for virkelig at faae den afhjulpen. Det er fornømlig dette, der gjør vor Stilling vanskelig. Landsthinget er Conceilspræsidentens Throne; Folkethinget er hans Fødders Fodstammel; og det er deri, at der maa indtræde en Forandring. — Hvad det nu foreliggende Lovforslag angaar, ja, da tror jeg, at man finder fra alle Sider, at det i den Skikkelse, hvori det er, er ubrugeligt. Seg kan ikke Andet end aldeles at tiltræde deres Mening, som have udtalt, at ved at vedtage denne Lov ville vi sprengte Grundsetninger, hvorpaa Forsfatningen hviler, de Grundsetninger nemlig, at enhver Lov, og Finantsloven derunder indbefattet, skal være vedtagen af ethvert af Thingene i den Skikkelse, hvori den skal have Gyldighed. Dertil kommer jo, at denne Lov, om den ogsaa blev vedtagen aldeles usforandret, dog aldeles ikke vilde hjælpe os, naar hele Finantsloven var nægtet, og i dette Tilfælde befinde vi os nu. Finantsloven er nægtet; Finantsministeren sidder ganske rolig og gjør ikke et eneste Skridt for at tilveiebringe en Finantslov for det kommende Finantsaar. Det er det Besynderlige, det Gaadefulde. Han forelægger en Lov, hvorved man skulde raade Bod paa de Ulemper, som kunne opstaa, naar Thingene ikke ere enige, men som derimod aldeles ikke afhjælper den Hovedvanskelighed, den Nød, hvori vi virkelig befinde os; den, der opstaa, naar et af Thingene har nægtet selve Finantsloven. Finantsministeren sidder rolig, han gjør aldeles Intet. Seg skjønner derfor ikke, at Lovforslaget er brugeligt, men jeg vilde dog anse det for ønskeligt, som jeg alt har udtalt, at det gik til samme Udvalg som de to andre Lovforslag om samme Venne, for at der kunde afgives en grundig Betænkning over det. Maa jeg dertil føie et Par Bemærkninger. Der er yttret her, at man kan jo gaa til Rigsretten. Sa, men det forekommer mig, at man ikke har fremhævet de grundede Betæneligheder, som kunne være derimod. 11 af Rigsrettens Medlemmer ere jo vore afgjorte Modstandere, og derfor maatte allerede det gjøre os i høi Grad betænkelige. Regjeringen, der har siddet i en saa lang Række Aar, har jo besat uden Tvivl ikke saa af Bladferne i Høiesteret, og det hænder ikke

sjældent, at man paavirkes af sin politiske Overbevisning. Det gaar næsten alle Mennesker saa, at de se med andre Øine paa deres politiske Venner end paa politiske Modstandere. Det vilde derfor navnlig ogsaa efter den Dom, der for nylig er falden i Høiesteret, være i høieste Grad betænkeligt for Tiden at bringe et politisk Spørgsmaal ind til Afgjørelse af Rigsretten.

Jagd: Den ærede sidste Taler har i Dag stillet sig paa den parlamentariske Regjerings Standpunkt, et Standpunkt, han ikke tidligere har vedkjendt sig, lige saa lidt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) har gjort det. Seg skal imidlertid senere ved en anden Leilighed berøre dette; jeg skal i Dag kun fremdrage, hvad det sidstnævnte ærede Medlem i Gaar udtalte, nemlig, at han var bleven i høi Grad overrasket ved at høre den høitærede Conceilspræsidentens Ytring om, at Venstres Paastande og Betyldninger mod Ministeriet vare blevne saa ofte gjendrevne, idet det ærede Medlem hævdede, at han aldrig har hørt saadanne Gjendrivelser, og udtalte, at han meget ønskede at høre dem. Naar det ærede Medlem sagde, at han aldrig havde hørt saadanne Gjendrivelser, tør jeg ikke benægte hans Paastand, da jeg ogsaa finder det ganske troligt, efterom det er en temmelig tvivelsalvende Kjendsgjerning, at Flertallet her i Salen saavel som udenfor i Umindelighed ikke viser stor Interesse for at høre Modstanderes Modbeviser, og det derfor er ganske naturligt, at de heller ikke kjende dem. Da det ærede Medlem imidlertid nu har udtalt Dasse om at kjende dem, skal jeg dog tillade mig her at fremsøre enkelte af dem. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds udtalte i Gaar, at baade Høire og Venstre ere enige om, at Ministeriet har begaaet et Grundlovsbrud, og han udtalte endogsaa en befyret Tvivl om, at der var to Mænd, der ikke ere enige deri. Den høitærede Conceilspræsident's Modsigelse saavel som den Modsigelse, der fremkom fra andre ærede Talere senere, syntes ikke at finde nogetfomhelst Gehør her i Thinget. Seg skal derfor tillade mig at paapege en Kjendsgjerning, som maa være afgjørende for alle Thingets Medlemmer, den synes i alt Fald mig at være temmelig afgjørende i den Retning. De konservative Klubber have jo til Hovedpunkt i deres Program som deres Formaal at værne om Grundloven, og det er deres ærlige, varme Overbevisning at værne om Grundloven. Det er nu ganske karakteristisk, at den Gang et Par Medlemmer af dette Thing i Efteraaret 1884 forudsagde, at Re-